

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820201339
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8820201339.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: H. M., W., XX.XX.XXXX, F. Č. XXX, XXX XX Č., zastúpený Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom, AK Zámocká 529/34 Stropkov, 091 01 Stropkov proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1 Bratislava, 829 90 Bratislava, zastúpený Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5 Bratislava IČO: 53 225 739, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľných zmluvných podmienok takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.144,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.144,45 eur od 8.7.2020 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, č. 5026153, z 9.12.2015, v časti V. Vyhlásenie Klienta, bod 10., v znení: „Klient berie na vedomie, že CFH ako prevádzkovateľ na základe dobrovoľného súhlasu dotknutej osoby: b) Osobné údaje Klienta uvedené v Zmluve poskytuje svojej ovládajúcej osobe VÚB, ako aj osobám zo skupiny s úzkymi väzbami k VÚB v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, vrátane spoločnosti Intesa Sanpaolo Taliansko, za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality služieb, marketingové účely, účely vyhodnotenia rizikového profilu Klienta, vymáhania prípadných záväzkov Klienta po splatnosti. Platnosť súhlasu je 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie Zmluvy, pričom Klient berie na vedomie, že svoj súhlas je oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že sa Zmluva neuzatvorí, a to písomným oznámením doručeným na adresu Spoločnosti.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, č. 5026153, z 9.12.2015, v časti VI. Zmluvne podmienky, bod 10. Následky nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvná pokuta, v znení: „10.1. Zmluvná pokuta: Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivéj Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady, bude rozhodnuté v samostatnom uznesení.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Svoju žalobu odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalovanej, spol. Consumer Finance Holding, a.s., Hlavne námestie

12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, som uzavrel Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, č. 5026153, z 9.12.2015 (ďalej len „Zmluva“). Spol. Consumer Finance Holding, a.s. zanikla dňa 01.01.2018 v dôsledku rozdelenia, pričom jej právnymi nástupcami sa stali spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a spoločnosť VUB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 318 045. Právny predchodca žalovanej mi na základe tejto zmluvy poskytol úver vo výške 3 469,34 eura, s mesačnou splátkou vo výške 69,12 eura, počtom splátok 120, ročnou úrokovou sadzbou vo výške 21,94 % a RPMN vo výške 21,94 %. Jedna sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorou som uzatvoril ako spotrebiteľ s právnym predchodcom žalovanej, dodávateľom finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedna o spotrebiteľsky úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej ako ZoSU), platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať: - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSU), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSU), - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. l/ ZoSU). Zmluva o spotrebiteľskom úvere, č. 5026153, z 9.12.2015 obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke 8 044,80 eura, ktorú ma spotrebiteľ zaplatiť. Celková čiastka, ktorú ma spotrebiteľ zaplatiť predstavuje v danom prípade správne sumu 8 294,40 eura (výška mesačnej splátky 69,12 eura x počet splátok 120). Nesprávne uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť ma rovnaký následok ako jej neuvedenie, t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. V súvislosti s povinnosťou dodávateľa uvádzať v Zmluve aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN, poukazujem na rozsudok Krajského sudu v Prešove, sp. zn.3Co/7/2017, zo 6.4.2017, cit: „K údaju o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcia jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrovej sadzby a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne konštatoval súd prvej inštancie, že už len z tohto jediného dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (porov. rozsudok KSPO sp.zn. 3Co 124/2016 z 3.11.2016). Je pritom nesporné, že v predmetnej zmluve spomínané predpoklady pre výpočet RPMN uvedené nie sú. Súd len pripomína, že tá istá povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.“ žalobca poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSU, poskytnutý spotrebiteľsky úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa). Zmluva o spotrebiteľskom úvere, č. 5026153, z 9.12.2015 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ a l/, preto je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSU, bezúročný a bez poplatkov. VUB, a.s., podniká v oblasti poskytovania úverov neohraničenému okruhu osôb, a znalosť zákona v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere (uznesenie Najvyššieho sudu SR, sp. zn. 6 M Cdo9/2012, zo 16.1.2013). Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Bezdôvodne obohatenie žalujem vo výške rozdielu medzi mojimi platbami, t.j. 4 613,79 eura a výškou úveru 3 469,34 eura, teda 1 144,45 eura. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, č. 5026153, z 9.12.2015 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti V. Vyhlásenie Klienta, bod 10., v znení: „Klient berie na vedomie, že CFH ako prevádzkovateľ na základe dobrovoľného súhlasu dotknutej osoby: b) Osobné údaje Klienta uvedené v Zmluve poskytuje svojej ovládajúcej osobe VÚB, ako aj osobám zo skupiny s úzkymi väzbami k VÚB v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, vrátane spoločnosti Intesa Sanpaolo Taliansko, za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality služieb, marketingové účely, účely vyhodnotenia rizikového profilu Klienta, vymáhania prípadných záväzkov Klienta po splatnosti. Platnosť súhlasu je 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie Zmluvy, pričom Klient berie na vedomie, že svoj súhlas je oprávnený odvolať najskôr

po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že sa Zmluva neuzatvorí, a to písomným oznámením doručeným na adresu Spoločnosti.“ Je neprijateľne, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej ma spotrebiteľ udeliť široko koncipovaný súhlas, s nakladaním s jeho osobnými údajmi po dobu 10 rokov od podpisu zmluvy bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy a dokonca, ak zmluva vôbec nevznikne, tak tento súhlas, nielenže trvá ešte rok, ale aj po uplynutí tohto roka nezanikne uplynutím času, ale spotrebiteľ je povinný odvolať súhlas písomným oznámením. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi nemá oporu v žiadnom zákone. Takýto súhlas formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a sú v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Na podporu tvrdení poukázal na rozhodnutie SOI, č.: P/0331/07/11, z 25.11.2011, ktorým boli obdobne zmluvne podmienky, pod bodom 14.14 a 14.15, v časti II. neprijateľne podmienky vo Všeobecných obchodných podmienkach posúdené, ako neprijateľne, s hodnotením, že: „Správny orgán v kontexte posúdenia zmluvných podmienok má zato, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytovaním a sprístupňovaním jeho osobných údajov tretej osobe, so spracovaním jeho osobných údajov po dobu 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie Zmluvy alebo Zmluvy o zabezpečení bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy, s overovaním osobných údajov u iných osôb podľa uváženia účastníka konania, so spracovaním osobných údajov na účely priameho marketingu, telefonického kontaktu, elektronickej formy komunikácie a korešpondencie medzi stranami, a ďalšie, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Podmienky sú neprijateľné z dôvodu, že v rozpore s požiadavkami dobrej viery zakladajú hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, postrádajú akýkoľvek rozumný základ a sú spôsobilé založiť vážny zásah do súkromného a rodinného života.“, a v časti III. neprijateľne podmienky vo formulárovej Zmluve (o pôžičke), s hodnotením: „Správny orgán v kontexte s posúdením zmluvných podmienok má zato, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytnutím osobných údajov spotrebiteľa tretej osobe, so spracovaním osobných údajov po dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom je spotrebiteľ oprávnený odvolať svoj súhlas najneskôr po jednom roku od udelenia súhlasu v prípade, že zmluva nevznikne; so spracovaním osobných údajov treťou osobou po dobu 5 rokov aj v prípade neakceptácie návrhu zmluvy jednou zo zmluvných strán; so spracovaním osobných údajov na dobu 10 rokov po uhradení všetkých záväzkov spotrebiteľa, pričom tento súhlas je možné odvolať len za podmienky, že v bližšie neurčenej lehote „stanovenej týmto súhlasom“ sa hodnoverne preukáže ich nezákonné spracovanie a tým porušovanie práv a právom chránených záujmov spotrebiteľa ako dôsledku takéhoto spracovávaní; formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Podmienky sú neprijateľné z dôvodu, že v rozpore s požiadavkami dobrej viery (ochrany oprávnených záujmov spotrebiteľa) zakladajú hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, postrádajú akýkoľvek rozumný základ a sú spôsobilé založiť neprímeraný zásah do súkromného a rodinného života spotrebiteľa.“ Rovnako, obdobnú zmluvnú podmienku, posúdila za neprijateľnú, pri zhromažďovaní osobných údajov bankou aj Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR (ďalej len Komisia) pod č. 36101/2017/21, z 24.1.2017, na str. 13, čl. 9 bod 9.1, s odôvodnením: „Dobu najmenej desiatich rokov počas ktorej je banka oprávnená osobné údaje spracúvať za účelom vymedzeným v z. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a ktorá môže byť počítaná dokonca až od ukončenia zmluvného vzťahu, hodnotíme ako dobu zjavne neodôvodnenú, umožňujúcu banke spracúvať osobné údaje v rozpore so skutočnosťou vyplývajúcou zo z.č.122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, že je ako spracúvateľ osobných údajov povinná zabezpečiť, aby zhromaždené osobné údaje boli spracúvané vo forme umožňujúcej identifikáciu dotknutých osôb počas doby nie dlhšej, ako je nevyhnutné na dosiahnutie účelu spracúvania. Podľa názoru Komisie nie je účelný ani dôvodný ani rozsah subjektov, ktorým sa majú osobné údaje poskytnúť.“ Neprijateľnosť obdobnej zmluvnej podmienky určil aj Krajský sud Prešov, rozsudkom, sp. zn. 11Co/33/2017, z 12.9.2017. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, č. 5026153, z 9.12.2015 obsahuje ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti VI. Zmluvne podmienky, bod 10. Následky nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvná pokuta, v znení: „10.1. Zmluvná pokuta: Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe

splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky.“ Predmetná zmluvná podmienka umožňuje, aby mi žalovaná za omeškanie, okrem zákonných úrokov, uložila aj ďalšiu sankciu za omeškanie, ktorú som ja, vo formulárovej zmluve nemohol odmietnuť, ak som chcel uver získať. Ja som mal len dve možnosti, buď uver prijať, s podmienkami stanovenými obchodníkom, alebo uver neprijať. Na vyjednávanie som nemal žiaden priestor. Z uvedených dôvodov je takéto dojednanie neprijateľne, pretože si tým zhoršujem svoje zmluvne postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ. K neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky dospel aj Okresný sud Dunajská Streda rozsudkom, sp. zn. 11C/330/2014, z 20.10.2014, z ktorého citujem: „Oprávnenie žalobcu požadovať od spotrebiteľa - žalovaného, v prípade porušenia jeho povinností splácať poskytnutý úver riadne a včas, zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania o viac než 30 dní súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ v znení účinnom do 06.09.2010 a aj podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, keďže „dojednania“ o jednostrannej povinnosti žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu v pôvodnom veriteľom žalovaného vopred pripravenom formulári tlačiva Podmienok podľa názoru súdu, nespĺňa náležitosti písomnej dohody zmluvných strán o zmluvnej pokute v zmysle § 544 ods. 2 OZ. V danom prípade vo vopred pripravenom texte pôvodného veriteľa žalovaného aj absentuje vôľa žalovaného dohodnúť sa na jeho povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade omeškania s úhradou, teda urobiť takýto právny úkon (písomná dohoda zmluvných strán o zmluvnej pokute), bez ohľadu na to, že žalovaný ako klient mal podľa predtlaču zmluvy v časti Klient prehlásiť, že súhlasí so zmluvnou pokutou. Žalobca v konaní ani nepreukázal, že by zmluvná podmienka o povinnosti klienta (žalovaného) bola v danom prípade individuálne dohodnutá so žalovaným, najmä keď táto je uvedená vo vopred veriteľom žalovaného pripravenom formulári tlačiva Podmienok, bez možnosti žalovaného túto podmienku ovplyvniť. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorému v snahe získať úver nezostávalo nič iné, len predtlač zmluvy s Podmienkami na jej rube podpísať. Tento výklad obsahu spotrebiteľskej zmluvy je v súlade s § 54 ods. 2 OZ, keďže je priaznivejší pre spotrebiteľa, najmä, keď podľa § 54 ods. 1 citovaného zákona si spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Neprijateľná zmluvná podmienka je s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 OZ neplatná ako celok. Z činnosti súdu je známe, že obsahovo rovnaká zmluvná podmienka v obdobnej spotrebiteľskej zmluve pôvodného veriteľa žalovaného už bola predmetom súdnej kontroly a súd ju (právoplatne) považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/57/2013 z 26.04.2013, resp. 13C/212/2013 z 26.07.2013, resp. 13C/252/2013 z 01.04.2014, resp. rozsudok OS DS sp.zn. 11C/51/2013 z 11.06.2014, resp. 11C/269/2013 z 11.06.2014, naposledy 11C/301/2013 z 28.07.2014), ktoré rozsudky sú prístupné aj verejnosti na stránkach Ministerstva spravodlivosti SR. S poukazom na § 53a ods. 1 OZ a citované právoplatné rozsudky je žalobca povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.“ Podľa § 52 ods. 1 OZ „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“ Podľa § 53 ods. 1 OZ „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvne podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvne podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľne podmienky individuálne dojednané.“ Podľa § 53 ods. 5 OZ „Neprijateľne podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“ Podľa § 298 ods. 1 CSP „Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“ Podľa § 298 ods. 2 CSP „Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodne obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerane finančne zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“ Pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Tuto skutočnosť je súd povinný preveriť z úradnej moci (§ 298 ods. 1 CSP, Rozsudok SD EU C-240/98

až C-244/98), teda v tomto prípade sa nedá uvažovať o výsostnom práve spotrebiteľa, ktorý by nebol viazaný neprijateľnou podmienkou len za stavu, kedy by sa výslovne určenia jej neplatnosti domáhal (§ 3 ods. 5 veta prvá zak. č. 250/2007 Z.z.). Neprijateľná podmienka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ) a to samozrejme bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa. S týmto stavom sa vypořádaval aj SD EÚ v rozsudku č. C-473/00, keď uviedol, že „Národná právna úprava, ktorá národnému sudu v rámci konania o žalobe podanej poskytovateľom spotrebiteľského úveru proti spotrebiteľovi a spočívajúcej na zmluve medzi nimi uzavretej, znemožňuje po uplynutí premlčacej lehoty z úradnej povinnosti alebo na základe podnetu spotrebiteľa určiť, že podmienka obsiahnutá v zmluve medzi nimi uzavretej, je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS.“ Sudny dvor judikoval, že existuje „nezanedbateľne nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nedokáže poukázať na nekalosť zmluvných podmienok a preto sa musí sud aj bez návrhu zaoberať nekalými podmienkami. Poukázal na prípad *Oceano grupo editoriale*, Godard čl. 61, *Mostaza Claro* čl. 25-28, *Pannon*, uznesenie POHOTOVOSŤ C-76/10, čl. 49- 51.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, považoval ju za nedôvodnú. Uviedol, že zotráva na svojom písomnom stanovisku. Uviedol, že zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom vyžadované parametre a je to zrejme už z prvého pohľadu na danú zmluvu - priamo z prvej strany zmluvy (čl. 1 bod 1 základné podmienky) je totiž evidentné, že prvá splátka úveru pripadá na 20.01.2016 a každá ďalšia splátka na 20. deň v kalendárnom mesiaci posledná splátka úveru (vyslovene uvedená ako „termín konečnej splatnosti“) pripadá na 12/2025 (samozrejme, za predpokladu splácania úveru vopred dohodnutým, riadnym a včasným spôsobom). Doba trvania Zmluvy o úvere je uvedená aj opisným spôsobom slovami: „do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy“. Za použitia bežnej logiky a vlastnosti v podobe čítania s porozumením, ktorou vlastnosťou predpokladáme, že žalobca disponuje (v priebehu kontraktácie, ani neskôr, sme nezaznamenali žiadne výhrady z jeho strany, že by niektorým ustanoveniam zmluvy nerozumel, resp. že by nerozumel písanému textu vo všeobecnosti), je zrejme, že predmetné ustanovenie zmluvy reflektuje situáciu, kedy sa nenaplnia predpoklady splácania úveru (či už napr. z dôvodu omeškania na strane dlžníka, alebo predčasného splatenia úveru dlžníkom). Okrem toho pred uzavretím zmluvy mal žalobca k dispozícii formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, v ktorom sú údaje o splácaní úveru prítomné napr. v časti 2. Oboznámenie sa s nimi potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. V spojení všetkých údajov prítomných v zmluve je vďaka jednoduchému porozumeniu čítaného (zmluvného) textu zrejme, že splátky sú splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci (prvá splátka je splatná do 20. dňa mesiaca nasledujúceho po uzavretí zmluvy) a termín konečnej splatnosti x je december 2025, kedy je k 20. dňu v danom mesiaci splatná posledná splátka úveru. V ostrom kontraste s tvrdením žalobcu, že zo zmluvy nie je možné zistiť termín konečnej splatnosti je správanie sa samotného žalobcu - nemáme vedomosť o nejakých otázkach pri uzavieraní zmluvy k danej téme z jeho strany, pričom sám splátky úveru splácal (dokladuje to on sám prílohami svojej žaloby). Sám žalobca tak dokladuje, že jeho tvrdenia prezentované v žalobe sú tvrdeniami rozpornými so skutočnosťou a len tvrdeniami vykonštruovanými a účelovými, majúcimi za cieľ tvrdiť bezodplatnosť úveru. V súvislosti s vyššie uvedeným [najmä s poukazom na atribút vlastný každému bežnému spotrebiteľovi/človeku, ktorým je schopnosť čítania (aj zmluvného textu) s porozumením] poukazujeme na 2. výrok Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (ďalej aj „SDEÚ“) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/2015 *Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej* (ďalej len „Rozsudok SDEÚ *Home Credit*“): „Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Výklad údajov uvedených v zmluve podávaný zo strany žalobcu tak s ohľadom na vyššie uvedené trpí účelovým formalizmom zvädzajúcim až k absurdným interpretačným záverom (naozaj chce napr. žalobca tvrdiť, že nevedel zo zmluvy vyčítať termín konečnej splatnosti úveru či napr. termíny splátok? Ako je tiež napr. potom možné, že úver splácal, ak nevedel kedy, koľko, komu a dokedy splácať?). Žalobca účelovo interpretuje jasné, zreteľné a jednoznačné údaje o úvere uvedené v zmluve s cieľom zdôvodniť údajnú potrebu aplikácie zákonnej sankcie bezodplatnosti úveru. Výklad zmluvy podávaný žalobcom je však absurdný, sankcia bezodplatnosti úveru v tomto prípade nemá miesto (bola by neprimeranou sankciou za to, že žalobcovi sa údajne zdajú byť údaje v zmluve nedostatočne uvedené - a to navyše až v čase niekoľko rokov po uzretí zmluvy, kedy žalobca zmluvný vzťah akceptoval, úver čerpal a splácal). Dovoľujeme si na tomto mieste poukázať na judikatúru SD EÚ, ktorá preferuje proporionalitu a primeranosť sankcií. Ako uzavrel Súdny dvor EÚ v Rozsudku SD EÚ *Home Credit* (4. výrok) „článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude

považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“; v odôvodnení Rozsudku SD EÚ Home Credit súdny dvor uvádza bod 63: „Súdny dvor už rozhodol, že tvrdosť sankcií musí byť primeraná závažnosti porušení, ktoré postihujú, a to najmä zabezpečením skutočne odrádzajúceho účinku, pričom musia rešpektovať všeobecnú zásadu proporcionality (pozri rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C 565/12, EU:C:2014:190, bod 45 a citovaných judikatúru).“; bod 69: „Vzhľadom na judikatúru uvedenú v bodoch 63 až 68 tohto rozsudku je potrebné konštatovať, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky.“; bod 72: „Za primerané by sa však nemalo považovať, ak v súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvoláva voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí spomedzi náležitostí upravených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, ako je najmä názov a sídlo príslušného orgánu dohľadu uvedené v článku 10 ods. 2 písm. v) tejto smernice.“ V tejto súvislosti dávame do pozornosti Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.03.2019 sp. zn. 14Co/18Q/2Q18-92: Pokiaľ sa týka odvolacej námietky ohľadom absentujúcej konečnej splatnosti úveru, nakoľko táto je v zmluve samotnej vyjadrená len uvedením mesiaca a roka (1/2017), odvolací súd konštatuje, že uvedený termín splatnosti je dostatočne špecifikovaný a určitý, nakoľko z neho vyplýva mesiac a rok konečnej splatnosti, pričom splatnosť jednotlivých splátok úveru (vyjadrená konkrétnym dňom v mesiaci) je upravená vo Všeobecných obchodných podmienkach žalovaného (ďalej len „VOP“) a z obsahu samotnej zmluvy o poskytnutí pôžičky podpísanej žalobcom ako dlžníkom vyplýva, že VOP sú súčasťou predmetnej zmluvy. Pokiaľ žalobca úverovú zmluvu podpísal, vyjadril tým svoje prehlásenie o tom, že sa oboznámil i s obsahom VOP a že s ním súhlasí. Navyše, žalobca mal vypracovaný i splátkový kalendár, z ktorého bol zrejmý dátum splatnosti každej mesačnej splátky, a teda bez väčších komplikácií je možné dospieť k presnému dátumu konečnej splatnosti úveru, keď spotrebiteľovi je zo zmluvy známy mesiac, ako aj rok konečnej splatnosti úveru a z VOP spoločnosti, ako aj zo splátkového kalendára je dlžník (t. j. žalobca) oboznámený s konkrétnym dňom splatnosti jednotlivých splátok v mesiaci. Odvolací súd, tak ako súd prvej inštancie, dospel k záveru, že konečná splatnosť úveru je v predmetnej zmluve vyjadrená dostatočne určito a zrozumiteľne, primerane rozumovým schopnostiam priemerného spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov ani v tejto časti odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcu za dôvodné....“ V súvislosti s námietkou žalobcu týkajúcou sa celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť si dovoľujeme uviesť, že poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov plynúcich zo zmluvy o úvere je v tomto prípade fakultatívne, t.j. ide o možnosť, nie povinnosť dojednať taký druh poistenia - dané vyplýva z čl. IV zmluvy o úvere (je tam hneď v úvode vyslovene uvedené, že poistenie nie je povinné), taktiež z formulára so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere (jeho kópia priložená k tomuto vyjadreniu našej spoločnosti - vid' jeho časť 3). Poistenie schopnosti splácať úver nebolo povinné, žalobca ho mohol odmietnuť. Keďže nebolo povinné (záležalo len od preferencie žalobcu), zmluvu o úvere bolo možné uzavrieť a úver poskytnúť za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Poistné do výpočtu celkových nákladov (a teda ani RPMN) v takom prípade z dôvodu jeho fakultatívnosti nevstupuje nie je teda povinné a úverovú zmluvu za rovnakých podmienok môže klient uzatvoriť aj bez dojednaného poistenia. Takto „fakultatívne“ koncipované poistenie potom v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov a teda ani do RPMN - podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere): „Na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok“. Na výpočet celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť sa teda použije splátka vo výške 67,04- € x 120 = 8.044,80 €. V tejto súvislosti poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.03.2020, sp. zn. 6Co/79/2019, kde sú uviedol: Súd dospel k záveru, že žalobca žiadny relevantným dôkazom nepreukázal svoje tvrdenie týkajúce sa toho, že musel uzavrieť poistenie úveru, ak chcel získať finančné prostriedky na základe predmetnej zmluvy a za týchto podmienok. Naopak z listinných dôkazov predložených žalovanou a to Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorú listinu žalobca podpísal vyplýva, že žalobca mal možnosť sa rozhodnúť, či si chce úver vôbec poistiť a v prípade, že sa takto rozhodne mal možnosť výberu z dvoch balíkov poistenia a to základného a rozšíreného. Toto súd považoval za preukázané aj z

listiny označenej ako „Informácia finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu“ (č.l. 85 na druhej strane), ktorú listinu vlastnoručne žalobca podpísal a žalobca sa rozhodol pre základný balík poistenia, ktorá skutočnosť je zrejmá z ním podpísanej Žiadosti o flexi pôžičku a rovnako aj zo zmluvy o úvere (č.l. bod 8.). Súd dôvodil, že z ust. § 2 písm. g) až i) zákona č. 129/2010 Z. z. je zrejmé, že poistné sado celkových nákladov a teda aj do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a do RPMN zahŕňa iba v prípade, pokiaľ je získanie úveru podmienené poistením. Z vyššie označených listinných dôkazov predložených žalovanou je zrejmé, že poistenie schopnosti splácať úver bolo žalobcovi ako klientovi pri uzatváraní Zmluvy o úvere ponúkané ako možnosť, nebolo povinné a zmluvu o úvere mohol žalobca uzatvoriť aj bez dojednania poistenia, a tak sa poistné v súlade s vyššie citovaným ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch do výpočtu celkových nákladov, a teda ani do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a do RPMN nezapočítava. Do výpočtu uvedených údajov vstupuje mesačná splátka bez poistného (mesačná splátka poistného je vo výške 4,05 EUR), čiže mesačná splátka bez poistného je vo výške 75,06 EUR (v prípade uplatnenia zľavy z titulu voliteľnej služby) alebo vo výške 80,42 EUR (bez zľavy z titulu voliteľnej služby). Po zadaní relevantných údajov do kalkulačky RPMN na internetovej stránke, táto vracia RPMN vo výške totožnej ako je uvedená v úverovej zmluve, teda vo výške 10,77% (v prípade uplatnenia zľavy z titulu voliteľnej služby), resp. 13,01% (bez zľavy z titulu voliteľnej služby). Výška celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť takisto po zadaní relevantných údajov vychádza presne v rovnakej výške, aká je uvedená v zmluve o úvere. Obdobne Krajský súd v Košiciach rozhodol aj Rozsudkom zo dňa 24.03.2020 sp. zn. 6CO/79/2019. Pokiaľ ide o predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov uviedli, že tie sú v Zmluve o úvere bez pochybností prítomné v čl. II v spojení s čl. VI. ods. 7. Obdobne sú prítomné aj v predloženej formulári so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru žalovanej teda nemôže ich absencia spôsobiť bezodplatnosť zmluvy o úvere. Tvrdenie žalobcu, že Zmluva o úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, hoci toto svoje tvrdenie nijako neodôvodňuje, uvedené považujeme vyriešené konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Spotrebiteľ (žalobca) bol v zmysle požiadavky ZoSÚ zrozumiteľne informovaný o tom kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy (120 splátok vo výške 67,04 EUR splatných od 20.01.2016 do 20.12.2025). Žalovaná zastáva názor, že z dikcie ust. § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ nevyplýva povinnosť uviesť rozpis splátky úveru osobitne na istinu, úroky a poplatky, a preto súd svojím rozhodnutím neprímerane prísno sankcionuje veriteľa za situácie, kedy zmluva spĺňa náležitosti vyžadované zákonom. Žalovaná sa z uvedených dôvodov nestotožňuje so súdnym výkladom uvedeného ustanovenia, v zmysle ktorého je náležitosť uvedená v ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ splnená len v prípade, ak by súčasťou zmluvy bola amortizačná tabuľka s presným rozpisom aká časť splátky pripadá na istinu, aká na úrok a aká na poplatky. Súd sa vôbec (ani náznakom) nevysporiadania s dôvodom, prečo by zákonodarca v zákone použil na predpísanie rovnakej povinnosti uvádzať do zmluvy tzv. rozpis splátok (de facto amortizačnú tabuľku) rôznu (úplne odlišnú) terminológiu v § 9 ods. 2 písm. k) zákona v porovnaní s § 9 ods. 3 v spojení s ods. 5 zákona. Ak § 9 ods. 2 písm. k) a naproti tomu § 9 ods. 3 v spojení s ods. 5 upravujú podľa názoru žalovanej de facto „to isté“. Ostáva zo strany súdu nezodpovedanou otázkou, prečo sú dané zákonné normy terminologicky úplne odlišné. Vzápätí sa núkajúcou jednoduchou a logickou odpoveďou je, že právny záver súdu nemá oporu v systematickom výklade zákona. Cez logický výklad je rovnako nutné dospieť k záveru, že zákon tzv. rozpis splátok v zmluve o úvere nevyžaduje a nikdy nevyžadoval. Porovnanie miery zrozumiteľnosti vyjadrenia splátky úveru jednou sumou oproti vyjadreniu uvedenému cez tzv. rozpis splátok (t.j. dvoma a viacerými sumami) svedčí jednoznačne v prospech jednoduchšieho spôsobu - t.j. uvádzať sumu splátky jedným údajom. V opačnom prípade by bol spotrebiteľ pre zistenie celkovej výšky každej splátky odkázaný na matematickú operáciu súčtu jej jednotlivých zložiek. Priemerný spotrebiteľ by bol síce takejto matematickej operácie schopný, ale v prospech zrozumiteľnosti zmluvy (teda v prospech spotrebiteľa) je jednoznačne uvádzanie splátky jej celkovou sumou, než jej uvedenie iba výškami jednotlivých zložiek splátky (kedy je nutné ich spočítavať). Výpočet celkovej výšky splátky by bol dokonca o niečo komplikovanejší pri nerovnomernej amortizácii úveru. Je nedôvodné a nelogické vychádzať z prezumpcie, že zákonodarca mienil ustanovením § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch dosiahnuť zmluvy preplnené (zahŕtené) číselnými údajmi ponechávajúce na spotrebiteľovi, aby si z nich sám vypočítal celkovú výšku každej jednotlivéj splátky (z desiatok splátok) úveru. Na podporu týchto tvrdení žalovaný poukázal na právne závery uvedené v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 04.10.2017 sp. zn. 17Co/344/2017-143; krajský súd k uvedenej problematike uviedol: „Podľa odvolacieho súdu preto z hľadiska kritéria zrozumiteľnosti spotrebiteľskej zmluvy, a tým aj z hľadiska prospechu spotrebiteľa neobstojí výklad citovaného § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch prijatý súdom prvej inštancie a prezentovaný

žalobcom, teda taký, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku jednotlivých zložiek splátky a uvedenie iba jej celkovej výšky je nedostatočné. Naopak, nie práve vhodne zvolenú formuláciu citovaného § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je, a vždy bolo potrebné vykladať tak, že v zmluve uvedená splátka úveru je dostatočne uvedená aj keď je vyjadrená iba celkovou výškou splátky, pričom takto uvedená splátka musí zahŕňať všetky veriteľom požadované plnenia, a nie uvedením len niektorej zložky navodzovať dojem nízkej splátky úveru. Prípustnosť vyjadrenia splátky úveru iba celkovou výškovou splátkou nie je výklad contra legem, ako sa snaží presvedčiť žalobca, pretože dané ustanovenie neobsahuje gramatické vyjadrenie vylučujúce uvedenie tam vymenovaných zložiek splátky iba v súhrne jednou sumou.“ Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prírozhodovanie padne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úvery na účely splatenia. Žalovaná poukazuje na to, že v obdobnej veci rozhodoval Súdny dvor Európskej únie, ktorý vo svojom rozhodnutí z 09.11.2016 vo veci C 42/15 v súvislosti s uvedením výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol, že vzhľadom na jasné znenie ustanovení smernice je potrebné konštatovať, že smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky a nie je ani nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, resp. spresnenie aká časť splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že Smernica EÚ predstavuje tzv. úplnú harmonizáciu danej oblasti, čo znamená, že s cieľom dosiahnutia fungujúceho vnútorného trhu členské štáty nesmú zachovávať ani zaviesť prísnejšie pravidla ako sú v nej uvedené. Tento zaver vyplýva okrem iného z článku 22 ods. 1 Smernice: „Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice“; recitálu (9) Smernice 2008/48: „Úplná harmonizácia je potrebná na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Spoločenstve zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa vytvoril skutočný vnútorný trh. Členské štáty by preto nemali mať možnosť zachovať alebo zaviesť iné vnútroštátne ustanovenia ako ustanovenia tejto smernice.“; a rozsudku SDEÚ vo veci C 602/10, SC Volksbank Románia SA zo dňa 12.07.2012 podľa ktorého: „Z článku 22 ods. 1 smernice 2008/48 vykladanej vzhľadom na jej odôvodnenia 9 a 10 vyplýva, že pokiaľ ide o úverové zmluvy, ktoré patria do pôsobnosti tejto smernice, táto smernica stanovuje úplnú harmonizáciu, a ako vyplýva z názvu uvedeného článku 22, má záväznú povahu, čo treba chápať tak, že v oblastiach konkrétne uvedených v rámci tejto harmonizácie členské štáty nesmú zachovať alebo zaviesť iné vnútroštátne ustanovenia, ako sú tie, ktoré zakotvuje tá istá smernica.“ (bod 38 rozsudku) [...] „Je potrebné dodať, že ako bolo uvedené v bode 38 tohto rozsudku, článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, vykladaný vzhľadom na jej odôvodnenia 9 a 10, sa musí chápať v tom zmysle, že pokiaľ ide o úverové zmluvy patriace do pôsobnosti tejto smernice, na ktoré odkazuje vnútroštátny súd v rámci tejto otázky, hoci nie sú predmetom sporu vo veci samej, uvedená smernica stanovuje úplnú a kogentnú harmonizáciu, ktorá v oblastiach, ktorých sa táto harmonizácia špecificky týka, bráni tomu, aby členské štáty zachovali alebo zaviedli iné vnútroštátne ustanovenia, ako ona sama obsahuje.“ (bod 63 rozsudku) Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí z 09.11.2016 vo veci C 42/15 ďalej judikoval, že porušenie povinnosti veriteľa môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky, avšak takáto sankcia je primeraná len pri takom porušení povinností veriteľa, ktoré môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, t. j. napríklad neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, počtu a frekvencie splátok, ako aj neuvedenie prípadnej existencie notárskych poplatkov, požadovaných záruk a poistenia. Za primerané by sa však nemalo považovať, ak pre neuvedenie niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, sa bude v súlade s vnútroštátnou úpravou uplatňovať sankcia bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru, čo bude vyvolávať voči veriteľovi závažné následky. V zmysle judikatúry SDEÚ sa povinnosť súdov vykladať národné právo eurokonformne uplatňuje aj v horizontálnych právnych vzťahoch, akým je aj vzťah zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi stranami tohto sporu (rozsudok SDEÚ z 10. apríla 1984, Dorit Harz v Deutsche Tradax GmbH., C-79/83). Povinnosť vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smerníc EÚ zahŕňa okrem iného aj povinnosť vykladať vnútroštátne právo v súlade s interpretáciou smerníc EÚ vyjadrenou v príslušných rozhodnutiach SDEÚ interpretujúcich právo EÚ. Štátne orgány majú povinnosť eurokonformne vykladať vnútroštátne právo v najväčšej možnej miere, nesmie však ísť o výklad, ktorý je zjavne contra legem. Inými slovami, ak § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch pripúšťa eurokonformný výklad, t. j. ak takýto výklad nie je možné považovať za výklad contra legem, súd je povinný ho pri rozhodovaní predmetnej veci uplatniť. Keďže eurokonformný výklad je v tomto prípade možný, súd je povinný ho uplatniť. V plnej miere reflektuje Rozsudok SDEÚ Home Credit napr. rozsudok

Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.01.2017, sp. zn. 16Co/785/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.01.2017, sp. zn. 16Co/616/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.01.2017, sp. zn. 15Co/64/2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14.12.2016 sp. zn. 17Co/963/2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.04.2017 sp. zn. 11Co/39/2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.07.2017 sp. zn. 14Co/56/2016, rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.06.2017 sp. zn. 8Co/34/2017. Žalovaná v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že v obdobnej veci rozhodoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý k predmetnému ustanoveniu zaujal v Uznesení z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017 nasledovný právny názor: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu nutné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“ Obdobne Najvyšší súd SR rozhodol v Uznesení zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018, v Uznesení zo dňa 30.04.2019, sp. zn. 7Cdo/98/2018 a v Uznesení zo dňa 23. apríla 2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017.

3. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca vo svojej žalobe uvádza, že Zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pričom poukazuje na ustanovenia zmluvy, ktorým dal žalobca súhlas so spracovaním jeho osobných údajov. S uvedeným tvrdením Žalobcu nesúhlasíme, pričom máme za to, že zákon o ochrane osobných údajov, platný v čase uzatvorenia zmluvy, práve predpokladal udelenie súhlasu zo strany dotknutej osoby so spracúvaním jej osobných údajov, potrebných na uzatvorenie zmluvného vzťahu. Žalovaná ako subjekt poskytujúci určitú službu žalobcovi takýmto súhlasom musela disponovať. Zakotvenie súhlasu so spracúvaním osobných údajov v zmluve je nielen podľa nášho názoru, ale aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov, v plnom súlade s ochranou osobných údajov. Rovnako tak aj dĺžka lehoty, po ktorú môže žalovaná osobné údaje žalobcu uchovávať (t.j. 10 rokov), je v praxi štandardná a v bankovom sektore bola takto stanovená na základe dlhohodej skúsenosti v danej oblasti, a to aj pre účely spolupráce s inými peňažnými inštitúciami (najmä s vedľajším účastníkom alebo aj centrom pre registráciu neplatičov, teda výslovne pre plnenie úloh našej spoločnosti ako peňažného ústavu). Podľa ustanovenia § 91 zák. č. 483/2001 Zákona o bankách platí, že predmetom bankového tajomstva sú všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky alebo klienta pobočky zahraničnej banky, ktoré nie sú verejne prístupné, a to najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavov vkladov. Je zrejmé, že aj uvedený zákon priamo predpokladá, že údaje od našich klientov získavame a spracúvame pre účely správy ich pôžičiek prípadne vkladov. V tomto smere nám teda nielen zákon o ochrane osobných údajov, ale priamo aj zákon o bankách určuje povinnosť takéto informácie o klientoch utajovať a chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením, zároveň ustanovuje, že tretím osobám môžeme tieto informácie poskytnúť len s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokyn a účely. Pre preukázanie našich vyššie uvedených tvrdení si dovoľujeme súdu predložiť citáciu rozhodnutia Okresného súdu Prešov v č.k. 29C 368/2012 (obdobne bolo pritom rozhodnuté aj v konaní č. 17Co 38/2012 vedenom pred Krajským súdom Banská Bystrica), v ktorom bolo jednoznačne ustanovené, že legálne vyžiadanie súhlasu na poskytnutie informácie tvoriacich bankové tajomstvo tretím osobám podľa názoru súdu nemôže byť neprijateľnou podmienkou v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka, ak iný právny predpis, konkrétne zákon o bankách, takýto postup banky umožňuje za predpokladu, že nedôjde k porušeniu bankového tajomstva subsumujúceho zároveň aj ochranu osobných údajov klienta.“ Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žaloba žalobcu v časti týkajúcej sa uvedenej zmluvnej podmienky a jej údajnej neprijateľnosti je neopodstatnená.

4. Žalobca ďalej konštatuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa dojednanej zmluvnej pokuty. Na tomto mieste si žalovaná dovoľuje uviesť, že všetky poplatky a náklady súvisiace s úverom boli dohodnuté v Zmluve o úvere t.j. žalobca svojím podpisom s takýmito podmienkami, za ktorých je žalovaná ochotná vstúpiť do zmluvného vzťahu, súhlasil. Pritom však treba brať zreteľ na to, že poplatky či náklady úveru predstavujú zmluvné ustanovenia, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, a preto sú podľa nášho názoru vylúčené zo súdneho prieskumu neprijateľných podmienok (tým samozrejme netvrdíme, že by boli v rozpore s akýmkoľvek predpisom).

Ide jednoducho o cenu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Rovnaký záver prijala i česká právna teória, podľa ktorej cenovým dojednaním sú aj dojednania v úverových zmluvách o poplatkoch, ktoré sú tak vylúčené z prieskumu ich prípadnej neprijateľnej povahy podľa smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (smernica Rady č. 93/13/EHS). K českej právnej teórii sa v tejto otázke pripojila i súčasná (a už ustálená) česká judikatúra (Najvyšší súd Českej republiky a Ústavný súd Českej republiky nevynímajúc), podľa ktorej poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou praxou na danom segmente trhu. Podľa ustálenej českej judikatúry nie je možné pri úveroch poskytovaných spotrebiteľom, v rámci tak komplexného právneho vzťahu, požadovať, aby ku každej jednotlivéj povinnosti bola synalagmaticky naviazaná zodpovedajúca povinnosť druhej zmluvnej strany (neexistuje taký zákonný príkaz či zákaz, podľa ktorého by si na základe slobodne a vážne medzi stranami uzavretej zmluvy o úvere mohol podnikateľský subjekt ako protiplnenie, t.j. ako cenu poskytnutého úveru, požadovať jedine úroky). Úverová zmluva predstavuje celý komplex práv a povinností, pričom cena úveru nie je tvorená len úrokom, ale i všetkými v zmluve uvedenými povinnosťami - tu veriteľom požadovanými poplatkami či nákladmi, ktoré (úroky, poplatky resp. aj iné náklady či prípadne zmluvné pokuty a sankčné poplatky tvoria cenu peňazí, t.j. cenu poskytnutého úveru. Pokiaľ žalobca poukazuje v právnej otázke povahy poplatkov spojených s poskytnutím úveru na existenciu niektorých nemeckých súdnych rozhodnutí, je možné k danému uviesť, že v európskoprávnej teórii existujú a posudzujú sa tzv. nemecký a anglický koncept. K uvedenému si dovoľíme poukázať na právne závery Ústavného súdu Českej republiky (prezentované v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 3725/13 zo dňa 10.04.2014, napr. bod 57 nálezu; nálež uvádzaný v pozn. pod čiarou 25 tohto nášho vyjadrenia): v prvé rade i stěžovateľce je známo rozhodnutí britského Najvyššieho soudu, ktorý řešil v podstate podobnou problematiku (bankovních poplatků), přičemž i na základe výkladu Směrnice dospěl k jinému závěru než 6GH (pozn. nemecký najvyšší súd), a tudíž lze o nějakém jednotném rozhodování (pozn. o povahe bankových poplatkov) stěží uvažovat. Bezvýhradnému přijetí daného právního názoru (pozn. vysloveného nemeckými súdmi) kromě toho brání i skutečnost, že německá právní úprava se od české právní úpravy (pozn. rovnako i od tej slovenskej), jakož i od úpravy obsažené ve Smernici liší, navíc stávající judikatura BGH je v Německu předmětem kritiky odborné veřejnosti, a to z důvodu možného rozporu se zákonem a Směrnici (viz Frank, R., Veselková, F., Wolff, P.: Přípustnost poplatků za správu a vedení úverových účtů vedených pro spotřebitele, Právní rozhledy č. 15-16/2013), a dané rozhodnutí kladnou odezvu nevyvolalo ani v České republice (viz Bejček, J.: Ochrana spotřebitele, nebo i pokrytecky zastřená ochrana věrolomnosti?, Právní rozhledy č. 13-14/2013)...“. Právna otázka, či poplatky účtované v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľských úverov spadajú pod pojmy predmet a cena, ktoré sú a priori zo súdneho prieskumu vylúčené, sa v súčasnosti rieši v právnej teórii i súdnej praxi - porovnávajú sa najmä nemecký koncept a angloamerický koncept, ktoré sú čo do svojich dôsledkov odlišné, pričom z dostupných zdrojov je zrejmé, že nemecký koncept je v Európe ojedinelý a značne kritizovaný pre rozpor s európskymi predpismi. Okrem toho je potrebné mať na zreteli, že podnikateľské subjekty poskytujúce úvery pre spotrebiteľov poskytujú svoje produkty ako balík služieb za cenu, ktorá je rozdelená do poplatkov a nákladov (pozri napr. Csach, K.: Komparatívny hoax v práve alebo zaručená správa o bankových poplatkoch, verejne dostupné na webovej adrese <http://www.lexforum.sk/455>; stav ku dňu 05.08.2014). Z uvedeného, ako aj z citovanej odbornej literatúry a právnych záverov v nej obsiahnutých, je podľa nášho názoru zrejmé, že bankové poplatky (nazvané poplatky či náklady a pod.) zo svojej podstaty tvoria cenu úveru, t.j. ich povaha ich vylučuje zo súdneho prieskumu neprijateľných podmienok (a to i napriek existencii niektorých súdnych rozhodnutí nemeckých súdov, ktoré sú však vo zvyšku európskeho priestoru kritizované pre ich rozpornosť s európskymi predpismi - v detailoch poukážeme na odborné články uvedené v pozn. pod čiarou.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, listinnými dôkazmi a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 04.12.2015, prehľadom splátok a úhrad a písomnými vyjadreniami žalovaného.

6. Na základe uvedeného vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 04.12.2015 uzatvoril žalobca so správnym predchodcom žalovaného zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Suma úveru bola 3469,34 eur. Ako vyplýva z čl. II. zmluvy výška mesačnej splátky je 67,04 eur. Dlžník, žalobca sa zaviazal splatiť úver v 120 mesačných splátkach. Fixná úroková sadzba bola 21,94% ročne, RPMN bola 21,94%, priemerná RPMN bola 15,55%. Prvá splátka bola splatná dňa 20.01.2016, ďalšie splátky boli splatné k 20 dňu v mesiaci. Posledná splátka bola splatná dňa 20.12.2025. Celkové náklady podľa zmluvy predstavovali sumu 4575,46 eur. Odplata bola vo výške 21,94%. Zo zmluvy

vyplýva že úver bol poistený , sadzba poistenia bola 3,10%, čo mesačne predstavovalo sumu 2,08 eur. Mesačná splátka vrátane poistenia bola 69,12 eur.

8. Podľa ust. čl. V Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, č. 5026153, z 9.12.2015, bodu 10 Klient berie na vedomie, že CFH ako prevádzkovateľ na základe dobrovoľného súhlasu dotknutej osoby: b) Osobné údaje Klienta uvedené v Zmluve poskytuje svojej ovládajúcej osobe VÚB, ako aj osobám zo skupiny s úzkymi väzbami k VÚB v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, vrátane spoločnosti Intesa Sanpaolo Taliansko, za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality služieb, marketingové účely, účely vyhodnotenia rizikového profilu Klienta, vymáhania prípadných záväzkov Klienta po splatnosti. Platnosť súhlasu je 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie Zmluvy, pričom Klient berie na vedomie, že svoj súhlas je oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že sa Zmluva neuzatvorí, a to písomným oznámením doručeným na adresu Spoločnosti.“

9. Podľa ust. čl. VI Zmluvy o spotrebiteľskom bod 10.1 Následky nesplácania spotrebiteľského úveru a zmluvná pokuta označená ako zmluvná pokuta, spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky.“.

10. Z čl. IV vyplýva, že dlžník sa mal prihlásiť k poisteniu. Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky Pôžičky (poistenie nie je povinné) Zvolením si jedného zo súboru poistenia uvedeného nižšie v tejto Zmluve o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zmluva“) vyjadrujem svoj súhlas s poistením schopnosti splácať splátky úveru poskytovaného Spoločnosťou (ďalej len „poistenie“). Poistenie mi vzniká na základe Rámcovej zmluvy o poistení č. CFH2025 (ďalej len „RZoP“), uzatvorenej medzi Spoločnosťou (ďalej aj ako „poistník“) a Poisťovňou Cardif Slovakia, a. s., so sídlom Plynárenská 7/C, 821 09 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 36 534 978, zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu v Bratislave I, oddiel Sa, vložka č. 2547/B ako poskytovateľom poistenia (ďalej len „poistiteľ“) a Všeobecných poisťovacích podmienok pre poistenie schopnosti splácať splátky úveru klientov CFH (ďalej len VPP) a to v rozsahu: Základného súboru poistenia A) - poistenie pre prípad smrti, plnej a trvalej Invalidity, pracovnej neschopnosti. Výška poistného za každé poistné obdobie je 3,10 % z dojednanej výšky mesačnej splátky podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Komplexného súboru poistenia B) - poistenie pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity, pracovnej neschopnosti a pre prípad straty zamestnania. Výška poistného za každé poistné obdobie je 6,99 % z dojednanej výšky mesačnej splátky podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vo vzťahu k zvolenému súboru poistenia podpisom Zmluvy zároveň vyhlasujem, že spínam tieto podmienky: Mám menej ako 65 rokov, som zdravý (najmä netrpím chronickým ochorením, nevyliečiteľnou chorobou, alebo ochorením, ktoré by mohlo vážne ohroziť moje zdravie) a nie som v pravidelnej lekárskej opatere či pod pravidelným lekárskeym dohľadom v dôsledku zisteného chronického ochorenia alebo s trvalým užívaním liekov, nebol mi právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu priznaný invalidný dôchodok a ani som nepožiadala/a o jeho priznanie, nebol mi právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu priznaný starobný dôchodok. Svojim podpisom Zmluvy zároveň potvrdzujem, že skutočnosti uvedené vo vyhlásení o splnení podmienok na vznik poistenia sú úplné a pravdivé a beriem na vedomie, že ak nespĺňam podmienky poistenia pri uzatvorení Zmluvy, poistenie mi nevzniká. V prípade zvolenia si jedného zo súborov poistenia svojím podpisom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zároveň potvrdzujem, že mi boli poskytnuté informácie podľa § 792a Občianskeho zákonníka, že som sa oboznámil/a a súhlasím s RZoP a s aktuálnymi VPP, ktorými sa toto poistenie riadi a ktoré mi boli pred prístupom k poisteniu poskytnuté a odovzdané a že poistenie spĺňa moje požiadavky a potreby a bolo mi sprostredkovateľom poistenia odporúčané, keďže kryje riziká o poistenie pre prípad ktorých mám záujem. Ďalej súhlasím s výškou poistného za zvolený súbor poistenia a s tým, že poistné je súčasťou Splátky podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a je splatné súčasne so Splátkou, Klient má vo vzťahu k poisteniu tieto Špecifické požiadavky a potreby: * nemá špecifické požiadavky. V zmluve je zaškrtnuté políčko základný súbor poistenia A.

11. Z prehľadu splátok o úhrad vyplýva, že dlžník uhradil sumu 4613,79 eur za obdobie od 21.12.2015 do 24.08.2017.

12. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

13. Podľa ust. § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

19. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

20. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatvárala žalovaná ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových

podmienok bol daný žalovanou bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

21. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

22. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

23. Ako vyplýva z ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. V zmysle ust. § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

26. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j)odplatu podľa osobitných predpisov,
- k)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y)názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa)názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

27. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

29. Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

30. Podľa ust. § 19 os. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,¹⁾ na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov¹⁾ na platobné transakcie¹⁾ a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie¹⁾ sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

31. Podľa ust. § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

32. Podľa ust. § 19 os. 4 zákona č. 129/2010 Z.z ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

33. Podľa ust. § 19 os. 5 zákona č. 129/2010 Z.z ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

34. Podľa ust. § 19 os. 6 zákona č. 129/2010 Z.z opatrením,²²ⁱ⁾ ktoré môže vydať Národná banka Slovenska a ktoré sa vyhlasuje v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, sa ustanovia podrobnosti o výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov.

35. Podľa ust. § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

36. Podľa ust. § 54 ods. 1,2,OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

37. Podľa ust. § 107 ods. 1,2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

38. Podľa ust. § 100 ods. 1,2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

39. Podľa ust. § 451 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

40. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

41. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Žalobca sa podanou žalobu domáha vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti dvoch zmluvných podmienok.

44. Uzatvorená úverová zmluva od ktorej žalobca odvádza svoj nárok je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Právny predchodca žalovaného, čo nebolo v konaní sporné a aj súčasný veriteľ je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobca bol v daných prípadoch spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluvy uzavreté medzi stranami sporu majú charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., musia obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

45. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

46. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

47. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné

podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybni podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

48. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba čo do vydania bezdôvodného obohatenia je dôvodná.

49. Prvým dôvodom podaného návrhu pokiaľ ide o túto časť žaloby je to, že zmluva úvere neobsahuje niektoré, žalobcom uvádzané obligatórne náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej aj len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) a to nesprávny údaj o celkovej sume, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, pričom uvedenie nesprávnej sumy má rovnaký následok ako je neuvedenie, nesprávnu výšku RPMN.

50. Podľa žalobcu v zmysle ust. Zákona o spotrebiteľských úveroch § 11 ods. 1 písm. b) je úver bezúročný a bez poplatkov ak zmluva neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f, k, l, t.j. - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSU), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSU), - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. l/ ZoSU).

51. Súd má po vykonanom dokazovaní za to, že žalobcom uvádzaná zmluva neobsahuje tieto ním uvádzané obligatórne náležitosti a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

52. Údaje uvedené v zmluve sú jednoznačne nesprávne pokiaľ a to pokiaľ ide o RPMN a celkové náklady. Podľa súdu nesprávne uvedenie týchto údajov má rovnaký následok ako ich neuvedenie v zmluve. Ak nie je uvedený správny údaj, tak ako to má na mysli vyššie citovaný zákon o spotrebiteľských úveroch, akoby ani uvedený nebol. V zmysle ust. § 9 ods. 2 cit. zákona ak niektoré náležitosti chýbajú je úver preto bezúročný a bez poplatkov. Tak je tomu aj v danom prípade.

53. Ako bolo v konaní preukázané, žalobca vzal úver vo výške 3.469,34 eur a uhradil naň sumu 4.613,79 eur, teda žalobca uhradil viac ako mal. Na úroky nemá z vyššie uvedených dôvodov veriteľ nárok. Rozdiel v sume 1.144,45 eur je suma o ktorú sa veriteľ, t.j. žalovaný bezdôvodne obohatil. Túto sumu je preto povinný dlžníkovi, žalobcovi vrátiť.

54. Na základe uvedeného preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 1.144,45 eur.

55. Pokiaľ ide o celkové náklady súd poukazuje, že zákon č. 129/2010 Z.z. jasne rozlišuje medzi poskytnutým úverom a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom, preto je vylúčené, aby náklady spojené s poskytnutím úveru tvorili súčasť istiny poskytnutého úveru. V zmysle ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch „do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.“ Obligatórna obsahová náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - celková výška poskytnutého spotrebiteľského úveru - musí zodpovedať jej kogentnému pojmovému vymedzeniu.

56. Do celkových nákladov a celkovej čiastky, ktorú má dlžník uhradiť a ktoré sú vo výške 8.294,40 eur a nie 8.044,80 eur mala byť započítaná aj suma poistného 2,08 eur mesačne , t.j. 120 x 69,12 eur, teda splátka aj s poistením, čo v danom prípade nebolo.

57. Aj pre výpočet RPMN sú dôležité vstupné parametre. Ak veriteľ vychádzal nesprávnych údajov, čomu bolo aj v danom prípade je nesporné, že vypočítaná RPMN je neprávna. V zmluve o úvere je uvedená RPMN v nesprávnej výške 21,94 %. Ak veriteľ ako je to vyššie uvedené a preukázané vychádzal z nesprávnych údajov, je logicky neprávna aj RPMN.

58. Z vykonaného dokazovania vyplýva, celkové náklady úveru vyjadrené prostredníctvom RPMN v zmluve o úvere, sú uvedené v nesprávnej výške, v neprospech spotrebiteľa.

59. Podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia nesprávne uvedenie celkových nákladov a RPMN spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, čo v danom prípade bolo preukázané. Nesprávnosť údajov a sa rovná ich neuvedeniu.

60. V danom prípade na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za to, že existuje dôvodná pochybnosť o správnosti údajov RPMN. Tvrdenie žalovaného a jeho obrana je nedôvodná a súd sa s ňou nestotožňuje. Dodávateľom v danom právnom vzťahu je žalovaný.

61. Právny zástupca žalovaného uviedol vstupne údaje z ktorých vychádzal pri svojom výpočte a je zrejme ako ja to vyššie zdôvodnené, že ako vstupne údaje mali byť zahrnuté aj iné údaje a teda RPMN bola určená v zmluve, je neprávna v neprospech spotrebiteľa.

62. Podmienky poskytovania spotrebiteľských úverov a výpočet RPMN upravujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

63. Na účely tohto zákona sa RPMN rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru.

64. Výpočet RPMN upravuje ustanovenie § 19 zákona, kde je definované na základe čoho sa vypočíta RPMN, aké údaje sa použijú na výpočet RPMN a z čoho sa vychádza pri výpočte RPMN a príloha 2, v ktorej je stanovená základná rovnica na výpočet RPMN a poznámky k výpočtu RPMN.

65. V prípade, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, tak podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

66. Predmetný úver bol spotrebiteľovi žalobcovi bol poskytnutý nebankovým subjektom a spotrebiteľ očakáva riadnu odbornú starostlivosť pri postupe s poskytnutím úveru. Uvedenie nesprávneho údajá RPMN, zavádzanie spotrebiteľa , uvedenie inej sumy úveru ako je kúpny cena ak uver mal refinancovať jeho kúpu a zakomponovanie rôznych ďalších produktov a služieb do ceny úveru bez vedomia a proti vôli spotrebiteľa je bezo sporu klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá zákon o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie takéhoto nesprávneho údajá je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Nesprávnu RPMN potrebné hodnotiť tak, ako keby údaj RPMN v zmluve uvedený nebol, pretože správny údaj o RPMN v zmluve absentuje.

67. Je povinnosťou veriteľa uviesť údaj o RPMN zodpovedajúci skutočnosti (teda zohľadňujúci všetky náklady s poskytnutím tohto úveru spojené), keďže dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom profesionálom so skúsenosťami a výrazne lepšími poznatkami v oblasti, v rámci ktorej vyvíja podnikateľskú činnosť. Bez toho, aby boli v zmluve uvedené objektívne údaje umožňujúce spotrebiteľovi orientovať sa medzi úvermi poskytovanými rôznymi dodávateľmi a posudzovať výhodnosť podmienok, za akých má byť spotrebiteľovi úver poskytnutý, nedochádza k naplneniu cieľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie nesprávneho údajá o RPMN je skutočnosťou, ktorá nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa a je práve na dodávateľovi ako profesionálne vystupujúcom subjekte, ktorého povinnosťou je konať s odbornou starostlivosťou tak, aby spotrebiteľa nezavádzal a poskytol mu pravdivé informácie

o poskytovanom úvere. Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že im ako tzv. slabšej zmluvnej strane bude poskytnutá ochrana v rozsahu a kvalite ustanovenej platnými právnymi predpismi.

68. Súd taktiež poukazuje, že nie je dodržaná ani náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) ZoSU pokiaľ ide o výšku, počet a presne termíny splátok istiny, a hlavne úrokov a iných poplatkov, ktorých neuvedenie má za následok bezúročnosť úveru. Z výšky splátky uvedenej v zmluve, táto skutočnosť nevyplýva.

69. Súd tiež preskúmal aj výšku samotnej úrokovej sadzby. Ako to bolo vyššie uvedené, v danom prípade bola dohodnutá neprimerane vysoká úroková sadzba 21,94%, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi.

70. Súd zisťoval výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 8,90 % ročne. Dohodnutá výška v danom prípade predstavuje zhruba niekoľko násobok výšky úrokovej sadzby za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase teda v čase uzavretia zmluvy. Preto je podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle cit. zákonných ustanovení je táto časť zmluvy neplatná. Z neplatnej dohody nemôže vzniknúť právo na plnenie.

71. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

72. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.201465. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

73. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 21,94 %, pričom úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 8,90%. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odpłaty neplatným právnym úkonom.⁶² „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážností za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyselnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/201363. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov ;čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“⁶⁴. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností

74. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o úrokoch vo výške 21,94% za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka.

75. Tvrdenia na obranu žalovaného súd považuje za nedôvodné.

76. Pre úplnosť súd tiež poukazuje, že v prípade vydania bezdôvodného obohatenia u subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú, nie predpokladanú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 OZ. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť.

77. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 67/2011 oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Uvedený základný predpoklad je potvrdený v desiatkach rozhodnutí ďalších súdov, vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR (napríklad NS SR pod sp. zn. 2 Cz 35/77 v spojení s uznesením ÚS SR pod sp. zn. III. ÚS 413/2013 [], NS ČR pod sp. zn. 30 Cdo 4366/2007[], NS SR pod sp. zn. 5 Cdo 121/2009, NS ČR pod sp. zn. 33 Odo 477/2001).

78. Po vykonanom dokazovaní z dôvodov vyššie uvedených považoval súd žalobu ohľadom istiny za dôvodnú a preto jej vyhovel. Žalobca v konaní požadoval aj úroky z omeškania vo výške 5% ročne od druhého dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby, t.j. od 8.7.2020, žaloba bola súdom doručená žalovanému dňa 06.7.2020 ako to vyplýva z podpísanej doručky. Súd mal za to, že k tomuto dňu už bol žalovaný v omeškanií keďže žalobu obdržal, bola mu doručená a preto vyhovel žalobe aj čo sa týka úrokov z omeškania .

79. Pokiaľ sa týka časti žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok súd mal po vykonanom dokazovaní za to, že žaloba je dôvodná aj v tejto časti.

80. Je nesporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je spotrebiteľskou zmluvou. V danom prípade predformulované vyhlásenie klienta je súhlasom daným pre široký okruh neurčitých subjektov, ktoré budú oprávnené spracovať jeho osobné údaje. Takýto súhlas trvá 10 rokov bez ohľadu na dobu trvania zmluvy a klient ho síce môže odvolať, ale najskôr až po roku od splnenia záväzku, teda vyžaduje sa jeho aktívne konanie vo forme písomného oznámenia o odvolaní súhlasu spoločnosti. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľa nemá oporu v žiadnom zákone. Žalovaný síce poukázal na § 36 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní s tým, že jeho právny predchodca mal povinnosť uchovávať osobné údaje klienta, čo je pravdou, ale týka sa to len osobných údajov špecifikovaných v § 31 ods. 1, 2 citovaného zákona, ale nie údajov o plnení záväzku klienta ako je to formulované v spornej zmluvnej podmienke.

81. Súd poukazuje, že obdobná zmluvná podmienka bola posúdená ako neprijateľná aj rozhodnutím SOI č. P/0331/07/11z 25.11.2011 a tiež Komisiou na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri Ministerstve spravodlivosti SR pod č. 36101/2017/21 z 24.1.2017. Neprijateľnosť obdobnej zmluvnej podmienky vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozsudku 11Co/33/2017 zo dňa 12.9.2017.

82. Úplne totožnú zmluvnú podmienku vyhlásil za neprijateľnú Okresný súd v Prešove v rozsudku 8Csp/173/2018 z 13.11.2019, avšak v priebehu odvolacieho konania z dôvodu mimosúdneho urovnania (predmetom sporu bolo aj vydanie bezdôvodného obohatenia) žalobkyňa v danom spore zobrala žalobu späť, preto odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavil uznesením 17CoCsp/2/2020 zo dňa 18.2.2020.

83. Je nepochybné, že sporné zmluvné ustanovenie je predformulované a teda žalobca nemal v žiadnom prípade možnosť jeho text ovplyvniť, meniť alebo nesúhlasiť s ním. Rozhodne teda daná zmluvná

podmienka nebola individuálne dojednaná a podľa názoru súdu vzhľadom na vyššie uvedené dôvody predstavuje značný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto považoval za právne dôvodne žalobe v tejto časti vyhovieť.

84. Súd poukazuje, na obdobné rozhodnutie KS Prešov z 18.02.2021, sp.zn. 1CoCsp/23/2020.

85. Pokiaľ ide o neprijateľnosť zmluvnej podmienky ohľadom zmluvnej pokuty súd uvádza, že zo znenia vyplýva, že zmluvná podmienka umožňuje, aby veriteľ za omeškanie, okrem zákonných úrokov, uložil aj ďalšiu sankciu za omeškanie, ktorú dlžník vo formulárovej zmluve nemohol odmietnuť, ak chcel uver získať. Žalobca ako dlžník mal len dve možnosti, buď uver prijať, s podmienkami stanovenými obchodníkom, alebo uver neprijať. Na vyjednávanie nemal žiaden priestor. Z uvedených dôvodov je takéto dojednanie neprijateľné, nakoľko tým zhoršujem zmluvne postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ. K neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky dospel aj Okresný sud Dunajská Streda rozsudkom, sp. zn. 11C/330/2014, z 20.10.2014, podľa ktorého: „Oprávnenie žalobcu požadovať od spotrebiteľa - žalovaného, v prípade porušenia jeho povinností splácať poskytnutý úver riadne a včas, zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania o viac než 30 dní súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1až 3 OZ v znení účinnom do 06.09.2010 a aj podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, keďže „dojednanie“ o jednostrannej povinnosti žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu v pôvodným veriteľom žalovaného vopred pripravenom formulári tlačiva Podmienok podľa názoru súdu, nespĺňa náležitosti písomnej dohody zmluvných strán o zmluvnej pokute v zmysle § 544 ods. 2 OZ.

86. Aj v danom prípade vo vopred pripravenom texte pôvodného veriteľa absentuje vôľa žalobcu dohodnúť sa na jeho povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu.

87. Žalovaný v konaní ani nepreukázal, že by zmluvná podmienka o povinnosti klienta (žalobcu) bola v danom prípade individuálne dohodnutá. Je uvedená vo vopred veriteľom žalovaného pripravenom formulári tlačiva Podmienok, bez možnosti žalovaného túto podmienku ovplyvniť. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorému v snahe získať úver nezostávalo nič iné, len predtlač zmluvy s Podmienkami na jej rube podpísať. Tento výklad obsahu spotrebiteľskej zmluvy je v súlade s § 54 ods. 2 OZ, keďže je priaznivejší pre spotrebiteľa, najmä, keď podľa § 54 ods. 1 citovaného zákona si spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Neprijateľná zmluvná podmienka je s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 OZ neplatná ako celok.

88. Z činnosti súdu je známe, že obsahovo rovnaká zmluvná podmienka v obdobnej spotrebiteľskej zmluve pôvodného veriteľa žalovaného už bola predmetom súdnej kontroly a súd ju (právoplatne) považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/57/2013 z 26.04.2013, resp. 13C/212/2013 z 26.07.2013, resp. 13C/252/2013 z 01.04.2014, resp. rozsudok OS DS sp.zn. 11C/51/2013 z 11.06.2014, resp. 11C/269/2013 z 11.06 2014, naposledy 11C/301/2013 z 28.07.2014), ktoré rozsudky sú prístupné aj verejnosti na stránkach Ministerstva spravodlivosti SR.

89. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

90. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

91. Žalobca bol v súdnom konaní úspešný v celom rozsahu a preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O konkrétnej výške trov konania, rozhodne súd samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.